Lieta C40 **1362** 15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2016.gada 22.februārī

Ventspils tiesa: tiesnese S.Eglīte

ar sekretāri I.Freimani,

piedaloties prasītāja – /pers. A/, atbildētājam Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" pilnvarotajai pārstāvei /pers.R/,

izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" par nepamatoti saņemto maksājumu piedziņu, morālā kaitējuma atlīdzību,

konstatēja

2015.gada 11.septembrī prasītāja /pers. A/ cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju - Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" par nepamatoti saņemto maksājumu EUR 13561,23 piedziņu un morālā kaitējuma EUR 5000 atlīdzību, kurā norādīts, ka prasītājai uz īpašumtiesību pamata pieder dzīvoklis /adrese/, savukārt atbildētāja veic dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanas darbības uz nenoskaidrojama pamata.

Laika posmā no 1995.gada līdz 2011.gada 31.decembrim atbildētāja ir saņēmusi maksājumus no prasītājas par kopējo summu Ls 4806,72 (EUR 6839,35). Starp pusēm notikušas vairākas tiesvedības - t.sk. civillietas C40115510 ietvaros izskatīta prasītājas prasība un atbildētājas pretprasība, lieta izbeigta ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas lēmumu 2012.gada 30.janvārī, jo atbildētāja arī apelācijas instancē nevarēja uzrādīt citus nepieciešamos izdevumus apliecinošus dokumentus kā tikai atbildētājas bilanci, kas neapliecina nepieciešamo izdevumu taisīšanu dzīvojamai mājai /adrese/. Pirmās instances tiesā atbildētājas izvēlētā pārstāve apliecināja, ka nauda no prasītājas ir saņemta un patiesi nav izmantota /adrese/ apsaimniekošanai, bet gan kooperatīvā sabiedrība visu saņemto naudu ir izlietojusi citiem mērķiem- savā saimnieciskajā darbībā citu dzīvojamo māju apsaimniekošanai, kurā prasītājai nepieder īpašums. Civillietas C40112011 (C-1120-11/1) lietas ietvaros vairākkārt puses prasību grozīja un minētās lietas materiālos prasītāja iesniegusi grozījumus prasības pieteikumā, datētus ar 2012.gada 7.septembri, pievienojot arī pielikumu Nr.3 „Aprēķinātā un samaksātā kopsavilkums par gadiem (no 1995.gada septembra līdz 2012.gada 31.jūlijam), no kura ailes nr.17. apliecinās prasītājas apgalvojuma pamatojums par minētās summas Ls 4806,72 samaksu un pieņemšanu no atbildētājas puses. Strīds par samaksātajām summām starp pusēm neradās civillietas C40112011 (C-1120-11/1) izskatīšanas laikā, Kurzemes apgabal tiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedums minētajā lietā stājies likumīgā spēkā, tādejādi pamatsummas pamatotība ir pierādīta Civilprocesa likuma 96.panta otrās daļas kārtībā. Prasītāja uzskata, ka minētajā civillietā nav pietiekoši izvērtētas atbildētājas darbības savu saistību izpildē ilgstošā laika posmā līdz pat 2010.gada nogalei. Civillikuma 1591.pants nosaka, ka gadījumos, kad tiek celta prasība par divpusēja līguma izpildīšanu, prasītājam ir jāpierāda, ka no savas puses līgumu ir izpildījis.

Ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu konstatēts, ka atbildētāja savu saistību izpildi līdz 2010.gadam nevar pierādīt, jo nekas nav darīts konkrētajai dzīvojamai mājai, kurā prasītājai pieder dzīvokļa īpašums un ir apsaimniekošanas un komunālo maksājumu maksāšanas pienākums. Ar 2013.gada 21.novembra tiesas spriedumu civillietā C40112011 konstatēts, ka parāds prasītājai sācis veidoties tikai no 2010.gada līdz 2013.gada 31.janvārim par kopējo summu Ls 872,90 (EUR 1242,0248), kas arī piedzīts par labu atbildētājai. Atbildētāja, sadarbībā ar zvērinātu tiesu izpildītāju Ivettu Kaluginu uzsākusi piespiedu piedziņu, apķīlājot prasītājas bankas kontus SEB un Swedbanka. Arī atbildētājas prasība civillietas C40048814 ietvaros apelācijas instancē ir apmierināta, par ko prasītāja uzzināja no zvērinātas tiesu izpildītājas Ivettas Kaluginas „Paziņojuma par piedziņas vēršanu uz nekustamu īpašumu" par EUR 1017,52 apmērā, jo spriedumu Kurzemes apgabaltiesa nav uzskatījusi par vajadzīgu izsūtīt ne pirms, ne pēc spēkā stāšanās, liedzot prasītājai īstenot savas procesuālās tiesības. Šobrīd prasītāja ir pieprasījusi spriedumu apgabaltiesai un apsver iespēju iesniegt kasācijas sūdzību, lūdzot atjaunot procesuālo termiņu kasācijas sūdzības iesniegšanai. Līdz ar to ir secināms, ka neskatoties uz to, ka līdz 2010.gada otrā pusgadam parāda prasītājai nav, prasītāja ir veikusi atbildētājai maksājumu par kopējo summu EUR 6839,35, neņemot vērā faktu, ka atbildētāja nenoliedz, ka apsaimniekošanu /adrese/, nav veikusi ilgstošā laika periodā, tādēļ ir konstatējama prasītājas priekšapmaksa, ir piedzinusi sev par labu apsaimniekošanas maksas parādu par kopējo summu EUR 2259,54, kurš ir nevis dzēsts no priekšapmaksas summas, proporcionāli samazinot priekšapmaksas atlikumu kā tas būtu tiesiski pamatots, bet gan uz minēto spriedumu pamata uzsākot izpildu lietvedību. Pēc atbildētājas līguma zvērināta tiesu trešā persona ir aizliegusi prasītājai rīcību ar savu īpašumu (liegusi izīrēt to un reģistrējot atzīmi Zemesgrāmatā). Vēl vairāk, zvērināts tiesu izpildītājs Ivetta Kalugina ir pasūtījusi novērtējumu prasītājai piederošajam dzīvoklim, kas ir pievienots pielikumā, par EUR 12 800, kas liecina par pārdošanas uzsākšanu. Rezumējot visu iepriekš teikto un vadoties no apstākļa, ka ārpustiesas kārtībā atbildētāja nevēlas pārskatīt savu rīcību un savu pieprasīto maksājumu pamatotību, nevēlas slēgt izlīgumu notariālā kārtā dzēšot uz tiesas spriedumiem, kuri ir par labu taisīti atbildētājai, piespriestās naudas summas no prasītājas veiktās priekšapmaksas, prasītāja uzskata, ka ir pilnībā pierādījusi Civillikuma 2381.panta atbilstību konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem, tādēļ Civillikuma 2369.panta, 2376.panta, 2377.panta un 2378.panta kārtībā vēlas atprasīt no atbildētājas samaksāto naudas summu EUR 6839,35. Atbilstoši Civillikuma 1753., 1754., 1757., 1759., 1765.pantu (ievērojot grozījumus pārskata periodā minētajā tiesību normā), atbildētājai ir pienākums maksāt likumiskos procentus, kas atšifrēti prasības pielikumā Nr.1 un Nr.2 par kopējo summu EUR 6721,88 (uz 2015.gada 30.jūniju), kopā pamatparāds un likumiskie procenti sastāda EUR 13 561,23.

Vadoties no prasītājas tiesai sniegtajiem paskaidrojumiem par atbildētājas iesniegto prasību par parāda piedziņu (verdzības aizlieguma pārkāpuma konstatēšanu atbildētājas darbībās), prasības pieteikuma [1.] punktā norādītajiem faktiem par atbildētājas rīcību, apgalvojot par parāda esamību un ilgstoši nespējot pierādīt Civillikuma 1591.panta izpildi no savas puses, atbildētājas ilgstošo nevēlēšanos risināt domstarpības ārpustiesas kārtībā, kā arī vadoties no apstākļa, ka ar spēkā stājušies tiesas nolēmumu ir konstatēts, ka „parāds" ir uzsācis veidoties 2010.gada otrajā pusgadā, zvērināts tiesu izpildītājs ir noteicis aizliegumu prasītājas brīvai rīcībai ar sev piederošo nekustamo īpašumu, prasītāja uzskata, ka ir pamats celt prasību par morālā kaitējuma atlīdzību no atbildētājas. Neskatoties uz to, ka atbildētājai ir zināms par pārmaksas uz 2010.gada otro pusgadu esamību, ir zināms, ka prasītāja cels prasību par nepamatoto maksājumu atlīdzību prasītājai, tiek veiktas darbības, lai apķīlātu prasītājas kontus bankās un reģistrētu aizliegumu zemesgrāmatā. Līdz ar to faktiskie apstākļi, kuri pamato prasītājas prasījumu izriet no punkta [1.]. Savukārt tiesiskie apsvērumi par prasītājas prasības

pamatotību daļā par morālā kaitējuma atlīdzību ir sekojoši:

Civillikuma 1635.panta pirmā daļa nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, dod tam, kam tā kaitējusi, tiesību prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Savukārt Civillikuma 1635.panta otrā daļa nosaka, ka „Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas."

Vadoties no iepriekš teiktā un ievērojot Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas un 1635.panta trešās daļas par pierādīšanas pienākumu prasības, prasītāja pamato savu prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzību atsekojošiem faktiem:

Tiesību zinātnē ir pausts viedoklis, ka „morālā kaitējuma kompensācijas noteikšanas pamatā ir četri svarīgākie elementi: vainas pakāpe; fizisko un morālo ciešanu pakāpes līmenis; pušu mantiskais stāvoklis; samērīguma un taisnīguma principu ievērošana" (dr.habil.iur.prof. Osvalds Joksts „Morālais kaitējums: zaudējumu atlīdzināšana" Jurista Vārds, LV, 26.04.2005. Nr.15(370)). Šajā pašā publikācijā autors norāda, ka: „Kompensācija par pārdzīvotajām ciešanām var tikt noteikta naudas izteiksmē tikai kā savdabīga soda nauda, kura jāmaksā kaitējuma nodarītajam par labu cietušajam un kura domāta, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu likumpārkāpuma radītās ciešanas".

Tiesību teorijā ir pausts viedoklis, ka „Ja aplūkojam vainas definējumu kontinentālās Eiropas tiesību sistēmas literatūrā, tad vainu varētu raksturot kā personas attieksmi (nodoms vai neuzmanība) pret savām uzņemtajām saistībām, un tās sekām, kuras esamību nosaka, salīdzinot konkrētas personas darbību esošās saistības ietvaros ar saprātīgas (vidusmēra) personas darbību, kādu saprātīga persona būtu veikusi esošās saistības ietvaros. Ja konkrētas personas darbības neatbilst saprātīgas personas darbībām, persona ir atzīstama par vainīgu" („Vainas nozīme, nosakot civiltiesisko atbildību" Mg.iur.Jānis Kārkliņš, LU Juridiskās fakultātes Civiltiesību katedras pasniedzējs, doktorants, „Jurista vārds" 26.04.2005. Nr.15(30)) Tālāk autors norāda, ka „Vainas sistēmā, pie kuras tiek pieskaitīta arī Latvijas civiltiesību sistēma, lai konstatētu, ka personai iestājas civiltiesiskā atbildība, tiek vērtēts, vai var konstatēt personas objektīvo vainu, bet to nosaka, analizējot, vai persona nav rīkojusies tā, kā likums atļauj.... Tādejādi „vainīgs" un „prettiesiska rīcība" ir savstarpēji saistīti, un to atsevišķa izdalīšana, iespējams, nav nepieciešama."

Prasītāja uzskata, ka prasības pieteikuma minētie apsvērumi, pilnībā pamato atbildētāja vainu - prettiesisku rīcību, kuras mērķis ir pārkāpt spēkā esošo kārtību- tiesību normas, apliecina neobjektīvu un ilgstoši pastāvošu, diskriminējošu (emocionāli vardarbīgu) attieksmi pret prasītāju papildus pievienojot ari atbildētājas vārdā izteiktos sirsnīgos apsveikumus Ziemassvētkos un citas atbildes. Līdz ar to atbildētājas darbība kopumā ir vērtējama kā neatļauta un nepieklājīga darbība Civillikuma 1415.panta izpratnē, kuras mērķis ir apiet spēkā esošos likumus un MK noteikumus.

AT Senāts 26.06.2008. sprieduma Nr.SKA-0155/2008 ir norādījis, ka lemjot par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu, nav nosakāma morālo ciešanu ekspertīze. Šajā sakarā prasītāja vēlas paskaidrot, ka jebkura ilgstoša psiholoģiska iedarbība apgalvojot par parāda esamību, izsmejošu apsveikumu kartiņu sūtīšana, kā arī izpildu lietvedības ierosināšana, apķīlājot nekustamo īpašumu, kaut gan atbildētāja ilgstoši ir saņēmusi naudu no prasītājas un neko nav darījusi, rada morālu diskomfortu.

Ņemot vērā atbildētāja statusu, faktiskos apstākļus- atbildētāja veic saimniecisko darbību peļņas gūšanas nolūkā, tai ir savi dzīvokļa īpašumi, no kuru izīrēšanas atbildētāja gūst peļņu, prasītāja uzskata, ka pieprasītā morālā kaitējuma atlīdzība EUR 5000 būtu samērīga ar atbildētājas mantisko stāvokli.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības realizējamas un pienākumi pildāmi labā ticībā. Prasītājas ieskatā šo svarīgo civiltiesību principu atbildētāja ir rupji pārkāpusi, tādēļ prasītājai taisnīgi ir sagaidīt apmierinājumu no atbildētājas pilnā apmērā. Ņemot vērā apstākli, ka Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka prasītajam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus un vadoties no materiālo tiesību normām Civillikuma 1759.panta pirmās daļas (procenti jāmaksā uz likuma pamata), vadoties no spēkā stājušā sprieduma civillietā C40112011 (C-1120-11/1) konstatējumiem, ka starp pusēm pastāv pakalpojuma līgums, piemērojama Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu, likumisko procentu apmērs nosakāms atbilstoši Civillikuma 1765.panta otrajai daļai – tas ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā, Civillikuma 1765.panta trešās daļas kārtībā.

Ņemot vērā, ka zvērināta tiesu izpildītāja Ivetta Kalugina ir uzsākusi izpildu lietvedību, prasītāja uzskata, ka minētā persona ir pieaicināma lietā kā trešā persona bez pastāvīgiem prasījumiem atbildētājas pusē, jo šīs lietas spriedums tieši attiecas uz Kaluginas profesionālajām darbībām izpildu lietvedības procesā, veicinot atturēšanos no atbildētājai piederošā īpašuma atsavināšanas uzsākšanas līdz nolēmuma spēkā stāšanās dienai šajā lietā, tiesai izvērtējot pēc būtības šajā prasībā minētos apsvērumus par atbildētājas parāda esamību prasītājai EUR 13561,23 apmērā un pieņemot pamatotu nolēmumu. Tādēļ, prasītājas ieskatā, konstatējama Civilprocesa likuma 78, 79.panta nosacījumu iestāšanās un Ivetta Kalugina ir pieaicināma lietā kā trešā persona bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētājas pusē.

Pamatojoties uz minēto, prasītāja lūdz piedzīt no DzĪKS „/Nosaukums A/" par labu /pers. A/ parādu par kopējo summu EUR 13561,23, ko veido: parāda pamatsumma EUR 6839,35 un likumiskie procenti EUR 6721,88, morālā kaitējuma atlīdzību EUR 5000, pavisam kopā parāds un morālā kaitējuma atlīdzība EUR 18561,23, iemaksājot to prasītājas prasības pieteikumā norādītajā kontā. Atzīt /pers. A/ tiesības uz laiku līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes gadā no pamatparāda. Pieaicināt zvērinātu tiesu izpildītāju Ivettu Kaluginu, kā trešo personu bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē.

2015.gada 12.oktobrī tiesā saņemts atbildētāja Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīst.

DzĪKS „/Nosaukums A/" ilgstoši no 1995.gada veic dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Saistībā ar minētās dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un dzīvoklim Nr.17, /adrese/, izveidojušos parādu notikušas vairākas tiesvedības un pieņemti tiesu nolēmumi:

-Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedums un Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 30.janvāra lēmums civillietā Nr.C40115510;

-Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 21.novembra spriedums civillietā Nr.C40112011;

-Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 10.jūnija spriedums civillietā Nr.C40048814;

-Ventspils tiesas 2015.gada 11.septembra spriedums civillietā Nr.C40076915.

Minētajos spriedumos tiesas ir atzinušas Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" tiesības apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese/ un noteikušas dzīvokļa /adrese B/, īpašniecei pienākumu norēķināties ik mēnesi par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem.

Ar tiesas spriedumiem ir piedzīts parāds par Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" sniegtajiem pakalpojumiem līdz 2015.gada 31.janvārim. Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „/Nosaukums A/" vēlas norādīt, ka atbildētāja no 2011.gada augusta nav veikusi nevienu maksājumu par dzīvokli.

Ņemot vērā minēto, nepamatota ir /pers. A/ prasība par parāda piedziņu EUR 6839,35 apmērā, līdz ar to nepamatota ir arī prasība par likumisko procentu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu. Lūdz prasību noraidīt.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ prasību uzturēja pilnā apmērā un saskaņā ar Civilprocesa likuma 166.pantu iesniedza rakstveida paskaidrojumu, kuru nolasīja tiesas sēdē (9.lapas).

Īsumā papildus prasībā norādītajam prasītāja paskaidrojumos norādījusi, ka neskatoties uz to, ka atbildētāja nenoliedz, ka apsaimniekošanu

/adrese/ nav veikusi, to apliecina lietā esošie pierādījumi: DzĪKS „/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētāja /pers.S/ vēstule, datēta ar 2008.gada 27.novembri un Kurzemes apgabaltiesas nolēmums civillietā C40115510. 1997.gadā uzsāka atsavināšanu par latiem vai pajām, uz nezināma pamata māju apsaimniekoja DzĪKS „/Nosaukums A/". No atbildētājas amatpersonu un kooperatīvu biedru mutiskās sarunās paustā ilgstošā laika periodā iepriekšējie valdes priekšsēdētāji /pers.G/, /pers.S/u.c. amatpersonas, ir dzīvojuši kā nieres pa taukiem, nemaksājot ne nieka par saviem dzīvokļiem, kā arī neko nedarot mājām, bet tikai saņemot algas un kā liecina neoficiāli avoti arī prēmijas, visus izdevumus par savu dzīvokļu uzturēšanu uzliekot kā nastas, kuras jāsedz pārējiem dzīvokļu īpašniekiem. No 1995.gada līdz pat 2011.gadam atbildētāja ņēma maksājumus no prasītājas, izmantoja tos citu māju uzturēšanai, kurās, piemēram, ziemās bija iespējams vēdināt logus, jo bija par karstu, piemēram, /adrese/, kurā dzīvokļa īpašums bija /pers.G, pers.S, pers.T/. Savukārt prasītāja un citi/adrese/ Ventspilī iedzīvotāji ziemā dzīvoklī sala nost 1 3 - grādos un neko bez augstprātīgas attieksmes no valdes locekļu puses, nav varēts sagaidīt. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka neraugoties uz apstākli, ka māja bija varbūt vislabāk uzbūvēta, salīdzinājumā ar citām, tomēr, siltumenerģijas apgādes risinājums bija tehniska rakstura un tas bija jāveic apsaimniekotājam- atbildētājai. Tas nav ticis veikts ilgstošā laika periodā. Prasītāja nevar saņemt taisnīgu rezultātu tiesvedību procesa rezultātā, kaut gan gadiem ir maksājusi avansā par nesaņemtiem pakalpojumiem.

Atbildētāja - DzĪKS „ Bāka- NK" nevar uzrādīt visu dzīvokļu īpašnieku uzaicināšanu uz kopsapulcēm, kā to prasa „Dzīvokļa īpašuma likuma" 19.panta otrā daļa, un prasītāja ne reizi nav uzaicināta uz kopsapulcēm, tādēļ tiek liegtas tiesības, kas izriet no Latvijas Republikas tiesību aktiem. Visus protokolus ir parakstījušas divas atbildētājas amatpersonas /pers.T/ un /pers.S./), nav zināms vai sapulcē ir bijis kvorums, kā arī pastāv šaubas vai dzīvokļu īpašnieki ir lēmuši to, kas sarakstīts protokolos. Vadoties no papildus teiktā par apsaimniekošanas kvalitāti un pierādījumiem par samaksas veikšanu, bet pretizpildījuma nesagaidīšanu no atbildētājas, konkrētajā lietā ir konstatējama prasītājas veikta priekšapmaksa nevis atlīdzināšanas pienākums. Atbildētājai „Dzīvokļa īpašuma likuma" 10.panta un 13.panta (spēku zaudējušā likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 12.panta) izpratnē. Neskatoties uz faktu, ka ir saņemta nauda un nekas gadiem nav darīts, tiek piedzīti tas būtu tiesiski pamatots), ir uzsākta izpildu lietvedība. Rezumējot visu iepriekš teikto un vadoties no apstākļa, ka ārpustiesas kārtībā atbildētāja nevēlas pārskatīt savu rīcību un savu pieprasīto maksājumu pamatotību, prasītāja uzskata, ka ir pilnībā pierādījusi Civillikuma 2381.panta atbilstību konkrētajiem apstākļiem, tādēļ Civillikuma 2369.panta, 2376.panta, 2377.panta un 2378.panta kārtībā atprasa no atbildētājas samaksāto naudas summu EUR 6839,35. Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam, 1754.pantam, 1757.pantam, 1759.pantam un 1765.pantam (ievērojot grozījumus pārskata periodā minētajā tiesību normā), atbildētājai ir pienākums maksāt likumiskos procentus, kas atšifrēti prasības pieteikumā par kopējo summu EUR 6721,88 (2015.gada 30.jūniju), kopā pamatparāds un likumiskie procenti sastāda EUR 13561,23, prasītāja uzskata, ka šīs tiesas uzdevums ir izvērtēt visus lietas apstākļus, atbilstoši Civilprocesa likuma 190.panta un 5.panta prasībām.

Vadoties no prasītājas sniegtajiem paskaidrojumiem, ka atbildētājas celtajās prasībās par parāda piedziņu no prasītājas ir konstatējams verdzības aizlieguma pārkāpums- novešana parādu verdzībā. Tiesai iesniegtā prasības pieteikuma [L] punktā ir norādīts uz faktiem par atbildētājas rīcību, ka ilgstoši apgalvojot par parāda esamību, ceļot prasības tiesā, atbildētāja nespēj pierādīt Civillikuma 1591.panta izpildi no savas puses, kā tas taisnīgi būtu sagaidāms no atbildētājas un šo faktu apliecina arī rakstveida pierādījumi. Atbildētāja ilgstoši nevēlas risināt domstarpības ārpustiesas kārtībā, ka arī vadoties no apstākļa, ka ar spēkā stājušies tiesas nolēmumu ir konstatēts, ka „ parāds" ir uzsācis veidoties 2010.gada 2.pusgadā, prasītāja uzskata, ka vienlaicīgi ir pamats celt prasību par morālā kaitējuma atlīdzību no atbildētājas. Vēl ir jānorāda uz faktu, ka no Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 13.panta un pārejas noteikumu 6. un 6.[1]panta izriet, ka tie dzīvojamo māju pārvaldnieki, kuri apsaimnieko dzīvojamās mājas uz pārvaldīšanas līguma; pamata un kuriem i jāreģistrējas Ekonomikas ministrijā Pārvaldnieku reģistrā, šis pienākums veicams līdz 2013.gada 31.augustam. Pretējā gadījumā viņi nav tiesīgi veikt dzīvojamo māju pārvaldīšanas darbības. DzĪKS „ Bāka NK" pārvaldnieku reģistrā ir reģistrējusies 2015.gada 24.aprīlī, līdz ar to ir secināms, ka Atbildētāja ilgstoši ir maldinājusi Prasītāju un citas personas par savām tiesībām veikt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, iekasējot nepamatotas naudas summas no dzīvokļu īpašniekiem, savukārt no Prasītājas piedzenot tās ar tiesas starpniecību. Līdz ar to Atbildētājas darbības ir pretrunā ar C i v i l l pantā nostiprināto labas ticības principu un Atbildētājas rīcība atbilst Civillikuma 1459.panta noteikumiem. Atbildētāja ilgstoši ir maldinājusi prasītāju par faktu, ka dzīvojamo māju apsaimnieko uz tiesiska pamata. Atbilstoši C i v i l l 1440.pantam, tiesiska darījuma spēkā esamībai ir nepieciešama brīvi radusies griba- bez viltus, maldiem vai spaidiem. Prasītāja uzskata, ka tālāk paskaidrojumos minētais- norāde uz faktiskiem apstākļiem, kas apliecina par tādu apstākļu esamību pušu savstarpējās attiecību analīzē, kas neatbilst brīvas gribas apstākļiem un tādēļ ietekmē darījuma spēkā esamību. Prasītājas maldība atbilst Civillikuma 1447.panta, 1451.panta, 1452.panta tiesiskajam regulējumam, jo tikai ilgstošu tiesvedību procesos izrādījās, ka Atbildētāja veic apsaimniekošanas darbības pēc savas iniciatīvas, līdz pat 2011.gada 4.martam nav pieņemts neviens kopīpašnieku kopsapulces lēmums, kas atbildētājai pieļautu tiesiski pieļaujamā veidā veikt dzīvojamās mājas apsaimniekošanu. No zemāk minēto punktu a.; b.; c. un d. apakšpunktiem izriet, ka Atbildētājai par labu notikušu trīs u tiesvedību rezultātā ir nepamatoti piedzītas summas vismaz EUR 1456,83 apmērā (a. EUR 1007,64, b. EUR 214,15 un c. 235,04) , savukārt no d. punktā norādītās nepamatoti pieprasītās summas EUR 369,57 civillietas C40159615 ietvaros, kurā vēl nav tiesa pieņēmusi nolēmumu, izriet, ka Atbildētāja vēlas bez jebkāda tiesiska pamata un dubultā apmērā saņemt no prasītājas vismaz EUR 1826,40, ja neskaita to, ka punktā b. norādītajā tiesvedībā atbildētājai vispār nebija prasījuma tiesības no 01.09.2013., savukārt punktā c. minētā lietā atbildētājai visā periodā nebija prasījuma tiesības uz tiem pamatiem, kādiem bija celta prasība, tādēļ tā bija noraidāma pilnībā. Šajā aspektā raugoties, atbildētāja ir aizskārusi prasītājas pamattiesības un nemantiskos labumus (reputāciju).

Neskatoties uz to, ka atbildētājai ir zināms par pārmaksās uz 2010.gada otro pusgadu esamību, Atbildētājai ir zināms, ka tai laika periodā no 2013.gada 1.septembra līdz 2015.gada 24.aprīlim nav tiesību veikt apsaimniekošanas darbības, atbildētājai ir zināms, ka prasītāja cels prasību par nepamatoto maksājumu atlīdzību prasītājai, tiek veiktas darbības, lai apķīlātu prasītājas kontus bankās un reģistrētu aizliegumu zemesgrāmatā. 2015.gada 10.novembrī prasītāja personiski ierodoties CSDD konstatēja, ka j a 2015.gada aprīlī veikts ieraksts CSDD datu bāzē, aizliedzot prasītājai veikt jebkādas darbības ar sev piederošo automašīnu CHEVROLET AVEO, tajā skaitā veikt tehnisko apkopi. No 2015.gada 1.augusta prasītājai ir piešķirts trūcīgas personas statuss un zvērināta tiesu izpildītāja Atbildētājas vārdā veiktie ierobežojumi ir noteikti tā, ka Prasītāja nevar veikt nekādas darbības, lai izīrētu sev piederošo dzīvokļa īpašumu, to atsavinātu vai atsavinātu sev piederošo automašīnu Chevrolet Aveo gūstot ienākumus. Atbildētājai no Civilprocesa likuma izriet tiesības lūgt reģistrēt atzīmi zemesgrāmatā, piedzītās naudas summas apmērā, grozot piespiedu izpildes līdzekļus uz t ā d i kas. mazāk ierobežo un aizskar Prasītājas tiesības, kuras Atbildētāja nav izmantojusi, bet šobrīd to ir izdarījusi Prasītāja ierosinot Ventspils tiesā lietu arhīva nr. 3-10/004/1, par kuru iesniegtai blakussūdzība apgabaltiesā un kura tiks izskatīta 2016.gada februārī.

Kurzemes apgabaltiesā Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada. 21.novembra sprieduma civillietā Nr. C 40112011 lemjošajā daļā noteikts, ka no prasītājas ir piedzīts pamatparāds Ls 872,90 jeb EUR 1242,02. Minētais spriedums ir acīmredzami, kļūdains, jo minētā summa ir piespriesta pamatojoties uz Atbildētājas kļūdaini norādīto platību 54,4 kv.m.

Atbilstoši .Zemesgrāmatu ierakstiem platība dzīvoklim joprojām ir 51,4 kv.m. Civillietā Nr.C40112011 ietvaros atbildētāja nebijā izmantojusi tās tiesības, kas tai izriet no Zemesgrāmatu likuma, lūdzot ar tiesas spriedumu grozīt zemesgrāmatā reģistrēto dzīvokļa platību uz54,4 kv.m. Līdz ar to tiesas kļūda, nepiemērojot CPL 178.panta 3.daļu, sprieduma taisīšanas procesā nav ievērojusi prasījuma robežas kā to nosaka Civilprocesa likuma 192.pants, kā arī nav vērtējusi konkrētos apstākļus, atbilstoši CPL 190.pantam, klaji ignorējot Zemesgrāmatu likuma. 15.panta 1.punkta d) apakšpunktu, ir radījusi prasītājai negatīvas sekas. Šo klajo tiesību normu pārkāpumu visās turpmākās prasībās ignorē arī Atbildētāja.

Civillietā C40048814 tiesa ir nospriedusi piedzīt pamatparādu EUR 862,82. Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 13.pants un pārejas noteikumu 6. un 6.'pants noteica, ka tie pārvaldnieki, kuri apsaimnieko dzīvojamās mājas uz pārvaldīšanas līguma pamata un nav reģistrējušies Ekonomikas ministrijas pārvaldnieku reģistrā līdz 2013.gada 31.augustam, zaudē tiesības veikt pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbības. Prasība ir celta par laika periodu no 2013.gada 1 .februāra līdz 2014.gada 31.janvārim, DzĪKS „Bāka NK" pārvaldnieku reģistrā ir reģistrējusies no 2015.gada 24.aprīļa. Līdz ar to ir secināms, ka apsaimniekošanas maksa par laika periodu no 01.09.2013.līdz 31.01.2014. EUR 56,06 nav piedzenama vispār, jo Atbildētājai nav tiesību veikt apsaimniekošanu.

Atbildētājai par labu no Prasītājas nepamatoti ir piespriesta naudas summa vismaz EUR 1456,83 apmērā.

Atbildētāja ar savām darbībām liedz Prasītājai īstenot Latvijas Republikas Satversmes 105.pantā garantētās tiesības, rosinot gadiem nepamatotas tiesvedības, ignorējot faktu, ka ilgstoši ir saņemta nauda, kura ir izlietota citiem mērķiem, nevis prasītājas kopīpašuma uzturēšanai. Ņemot vērā teikto ir konstatējams gadiem ilgs prasītājas nemantisko tiesību aizskārums un nemantisko labumu (reputācijas) aizskārums.

Prasītājas ieskatā prasības pieteikumā minētie apsvērumi pilnībā pamato atbildētāja vainu - prettiesisku rīcību, kuras mērķis ir pārkāpt spēkā esošo kārtību, tiesību normas, apliecina neobjektīvu un ilgstoši pastāvošu, diskriminējošu ('emocionāli vardarbīgu) attieksmi pret Prasītāju. Līdz ar to atbildētājas darbība kopumā ir vērtējama kā neatļauta un nepieklājīga darbība Civillikuma 1415.panta izpratnē, kuras mērķis ir apiet spēkā esošos likumus un MK noteikumus.

Jebkura ilgstoša psiholoģiska iedarbība apgalvojot par parāda esamību, izsmejošu apsveikumu kartiņu sūtīšana, kā arī izpildu lietvedības ierosināšana, apķīlājot nekustamo īpašumu, aizliedzot jebkādas darbības ar Prasītājai piederošo transportlīdzekli, kaut gan atbildētāja ilgstoši ir saņēmusi naudu no prasītājas un neko nav darījusi dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanai un labprātīgi neatmaksā pārmaksātās summas, ne arī veic citas darbības, rada morālu diskomfortu, pazemina prasītājas prestižu, aizskar godu un cieņu, kā arī Atbildētājas darbības ir uzskatāmas par mēģinājumu novest prasītāju parādu verdzībā (parādu, kuru faktiski nav) un centieniem ierobežot fundamentālas prasītājas cilvēktiesības. Neskatoties uz to, ka ir celta šī prasība tiesā, atbildētāja 2015.gada 6.novembrī iesniedz vēl vienu prasību par parāda piedziņu, kaut gan tai ir skaidrs, ka jautājums par saņemtās naudas atmaksu ir nodots tiesas izskatīšanai un nolēmums nav pieņemts.

Ņemot vērā atbildētāja statusu, faktiskos apstākļus - atbildētāja veic
saimniecisko darbību peļņas gūšanas nolūkā, tai ir savi dzīvokļa īpašumi, no kuru izīrēšanas atbildētāj gūst peļņu, prasītāja uzskata, ka pieprasītā morālā kaitējuma atlīdzība EUR 5000,00 būtu samērīga ar atbildētājas mantisko stāvokli.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības realizējamas un pienākumi pildāmi, labā ticībā. Prasītājas ieskatā šo svarīgo civiltiesību principu atbildētāja ir rupji pārkāpusi, tādēļ prasītājai taisnīgi ir sagaidīt apmierinājumu no atbildētājas pilnā apmērā.

Ņemot vērā apstākli, ka Civilprocesa l i k u m 95.pants nosaka, ka prasītajam ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus un vadoties no materiālo tiesību normām Civillikuma 1759.panta 1.daļas (procenti jāmaksā uz likuma pamata), vadoties no spēkā stājušā sprieduma civillietā C40112011 konstatējumiem, ka starp pusēm pastāv pakalpojuma līgums, piemērojama Civilprocesa likuma 96.panta 2.daļa, likumisko procentu apmērs nosakāms atbilstoši Civillikuma 1765.panta 2.daļai, tas ir, astoņi procentpunkti virs procentu pamati likmes gadā, Civillikuma 1765.panta 3.daļas kārtībā.

Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un iepazīstoties ar rakstveida pierādījumiem lietā uzskata, ka prasība ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 190.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka, taisot spriedumu, tiesa vadās pēc materiālo un procesuālo tiesību normām, kā arī tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Turklāt Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Vienlaikus Civilprocesa likuma 97.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem. nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājai uz īpašumtiesību pamata pieder /adrese/, Ventspilī.

/pers. A/ uzskata, ka prasītājam nebija tiesību pārvaldīt un apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese/.

Ar spēkā stājušos Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu ir atzītas atbildētāja tiesības apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese/, tiesības noteikt apsaimniekošanas maksu.

Arī tas, ka atbildētājs nebija reģistrējies dzīvojamo māju pārvaldnieku reģistrā, nekā neietekmē atbildētāja tiesības pārvaldīt nekustamo īpašumu, jo saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma regulējumu, nereģistrēšanās neietekmē ne pārvaldīšanas līguma spēkā esamību, ne likumā noteikto pārvaldnieka atbildības apjomu.

Prasītāja norāda, ka atbildētājam EUR 6839,35 viņai jāatgriež kā nepamatoti saņemti maksājumi par laika periodu no 1995.gada līdz 2011.gadam, jo visa nauda ir iztērēta citiem mērķiem, nevis, lai apsaimniekotu prasītājai piederošo nekustamo īpašumu.

Atbildētājs neapstrīd, ka laika periodā no 1995.gada līdz 2011.gadam prasītāja samaksājusi atbildētājam EUR 6839,35.

Pat neskatoties uz to, ka daļā prasījuma ir iestājies noilgums, prasītāja lietai nav pievienojusi nevienu pierādījumu, kas liecinātu par to, ka atbildētājs, kā nekustamā īpašuma apsaimniekotājs, ir saņēmis no prasītājas nepamatotus maksājumus, proti, ka nekustamais īpašums nav apsaimniekots, piemēram, ka nekustamajam īpašumam nav nodrošināta ūdenspadeve, siltumpiegāde, elektrība, vai, ka netiek novērstas avārijas, kāpņu telpas nav sakoptas u.t.t..

Prasītāja prasībai pievienojusi summas aprēķinu, par ko lietā strīda nav, un procentu aprēķinu. Tāpat lietai pievienota 2008.gada 27.novembra atbildētāja pārstāvja /pers.S/ /pers. A/ adresēta vēstule, no kuras izriet, ka pušu starpā ir sarakste par /pers. A/ parāda esamību un tā dzēšanu, tāpat to liecina 2005.gada 14.decembra /pers.S/ vēstule /pers. A/, tāpat par to liecina 2008.gada novembra vēstule /pers. A/, kurā tiek /pers. A/ atbildēts par rēķiniem un izskaidrots, kur paliek apsaimniekošanas maksa.

Ir pievienota apsveikuma kartiņa. 2015.gada 4.septembra zvērinātas tiesu izpildītājas I.Kaluginas Paziņojums par nekustamā īpašuma novērtējumu, Lēmums par trūcīgas personas statusa piešķiršanu /pers. A/, zvērinātas tiesu izpildītājas I.Kaluginas 2015.gada 3.augusta un 14.augusta Paziņojums par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu 2015.gada 14.augusta zvērinātas tiesu izpildītājas I.Kaluginas Lēmums par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu un /pers. A/ sūdzība par to, 2015.gada 28.aprīļa paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu un /pers. A/ kā atbildētājas paskaidrojums par maza apmēra prasību civillietā Nr.C40076915.

Šie pierādījumi nekā neliecina par to, ka /pers. A/ būtu veikusi jebkādus nepamatotus maksājumus atbildētājam.

Jau ar spēkā stājušos 2011.gada 24.marta Ventspils tiesas spriedumu civillietā Nr.C40115510 par strīdus periodu ir atzītas atbildētāja tiesības apsaimniekot prasītājai piederošo nekustamo īpašumu un atzīts, ka prasītājai nav pamats atteikties maksāt apsaimniekošanas maksu, ko noteicis atbildētājs, kaut arī remontu atbildētājs būtu veicis citam apsaimniekotajam namam, nevis prasītājas.

Minētajā spriedumā ir analizētas visas prasītājas samaksātās summas un veikts aprēķins par šajā lietā norādīto strīdus periodu.

Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa noteic, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Dzīvokļu īpašumu likuma 10.pants nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, kā arī nosaka pienākumu pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Līdz ar to prasība daļā par nepamatoti saņemto maksājumu EUR 6839,35 un procentu atlīdzību nav pierādīta, tāpēc tā ir noraidāma.

Nepamatota ir prasītājas norāde par to, ka ar 2012.gada 30.janvāra Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas lēmumu civillietā Nr.C40115510 lieta tika izbeigta, jo atbildētājs arī apelācijas instancē nevarēja uzrādīt citus nepieciešamos izdevumus apliecinošos dokumentus kā tikai atbildētāja bilanci, kas neapliecina nepieciešamo izdevumu taisīšanu dzīvojamai mājai /adrese/.

Kā redzams no 2012.gada 30.janvāra Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas lēmuma civillietā Nr.C40115510, lieta tika izbeigta, jo prasītāja /pers. A/ atteikusies no prasības.

Tāpat ir pilnīgi nepamatota norāde šajā lietā uz to, ka prasītājai piestādīti nepamatoti rēķini par dzīvojamo platību 54,4 kv.m, jo zemesgrāmatā reģistrētā platība viņas dzīvoklim ir 51,4 kv.m.

Ar spēkā stājušos Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 21.novembra spriedumu civillietā Nr.C40112011 konstatēts, ka /pers. A/ dzīvoklim mainījusies dzīvojamā platība no 51.4 kv.m uz 54.4 kv.m, atbilstoši kurai jāmaksā apsaimniekošanas maksa. Tāpat tas atzīts ar spēkā stājušos 2015.gada 11.septembra Ventspils tiesas spriedumu, kurā norādīts, ka apstāklim, ka atbildētāja nav pasūtījusi inventarizāciju savam dzīvoklim un jauno platību nav reģistrējusi zemesgrāmatā, nav nozīmes.

Tāpat tiesa uzskata, ka noraidāma prasība daļā par morālā kaitējuma EUR 5000 atlīdzību tālāk norādīto iemeslu dēļ.

/pers. A/ paskaidrojumos plaši un gari aprakstījusi izskatītās civillietas, kurās viņa un atbildētājs ir puses, tiesā iesniegtās prasības, kā arī aprakstījusi izpildu lietvedības procesu. Atbildētāja vēršanos tiesā par parāda piedziņu traktējusi kā paverdzināšanu un izvērsti aprakstījusi verdzības iedalījumus un aizliegumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļā noteic, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Kā norādīts juridiskajā literatūrā, to, vai fakts atzīstams par vispārzināmu un nav jāpierāda, nosaka tiesa. Prejudiciālie, tas ir, iepriekš, pirms tiesas procesa konstatētie (no fr.*prejudiciel*) fakti ir fakti, kas nodibināti ar spēkā stājušos tiesas spriedumu. Saskaņā ar likuma „Par tiesu varu" 16.panta trešo daļu likumā noteiktā kārtībā taisīts spriedums ir saistošs tiesai, izskatot citas lietas, kas saistītas ar šo lietu *(Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Sagatavoja autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā.-Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2011, 41.lpp.).*

No lietas materiāliem un Tiesu informatīvās sistēmas redzams, ka ar 2013.gada 11.aprīļa Ventspils tiesas spriedumu civillietā Nr.C40112011 /pers. A/ prasība pret DzĪKS „Bāka NK" par pienākuma uzlikšanu veikt apsaimniekošanas un pakalpojumu maksas pārrēķinu pilnībā noraidīta, bet DzĪKS „Bāka NK" pretprasība par parāda piedziņu apmierināta daļēji. Par spriedumu /pers. A/ iesniegusi sūdzību. Ar 2013.gada 21.novembra Kurzemes apgabaltiesas Civillietu kolēģijas spriedumu noraidīta /pers. A/ prasība, bet pretprasība apmierināta daļēji. Par minēto Kurzemes apgabaltiesas briedumu /pers. A/ iesniegusi kasācijas sūdzību. Ar Augstākās tiesas 2015.gada 30.marta rīcības sēdes lēmumu atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību, jo tiesnešu kolēģijai neradās šaubas par apelācijas instances tiesas sprieduma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nebija nozīmes judikatūras veidošanā. Līdz ar to Kurzemes apgabaltiesas 2013.gada 21.novembra spriedums stājies spēkā 2015.gada 30.martā.

Ar 2015.gada 11.septembra Ventspils tiesas spriedumu civillietā Nr.C40076915 apmierināta DzĪKS „Bāka NK" maza apmēra prasība pret /pers. A/ par parāda piedziņu. Par spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību. Ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas lēmumu 2015.gada 27.oktobra lēmumu atteikts ierosināt apelācijas tiesvedību, līdz ar to Ventspils tiesas spriedums stājies spēkā 2015.gada 27.oktobrī.

Ar 2015.gada 11.marta Ventspils tiesas spriedumu apmierināta DzĪKS „Bāka NK" maza apmēra prasība pret /pers. A/ par apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda piedziņu. /pers. A/ par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību. Ar 2015.gada 10.jūnija Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas spriedumu apmierināta prasība. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 10.jūnijā.

Ar Ventspils tiesas 2015.gada 15.oktobra lēmumu civillietā nr.C40134915 noraidīta /pers. A/ sūdzība par Kurzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr.14 zvērinātas tiesu izpildītājas I.Kaluginas darbībām izpildu lietās Nr.00682/014/2015 un Nr.01135/014/2015. /pers. A/ par minēto lēmumu iesniegusi blakus sūdzību. Ar 2015.gada 11.novembra Kurzemes apgabaltiesas lēmumu Ventspils tiesas 2015.gada 15.oktobra lēmums atstāts negrozīts, blakus sūdzība noraidīta. Līdz ar to Ventspils tiesas 2015.gada 15.oktobra lēmums stājies spēkā 2015.gada 11.novembrī.

Savos paskaidrojumos /pers. A/ atsaucas uz tiem apstākļiem, kas jau vairākkārt ir analizēti iepriekš minētajos tiesas spriedumos un lēmumos, minētie nolēmumi ir stājušies spēkā un nekādi jauni apstākļi, kas nebūtu bijuši zināmi iepriekš skatītajās lietās, nav norādīti.

Tiesu praksē pausts viedoklis, ka, ja pārsūdzības iespējas ir izsmeltas, proti, konkrētā lietā ir stājies spēkā tiesas nolēmums, tad personai ir jāsamierinās ar izskatītās lietas rezultātu un tiesas nolēmumu *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 15.marta lēmuma lietā Nr.SKA-417/2013 10.punktu)*.

Kā redzams no iepriekš minētā, tad DzĪKS „Bāka NK" ir izmantojis likumā paredzētās tiesības par tiesību aizskārumu vērsties tiesā. Maksu par pakalpojumu saņemšanu nevar vērtēt kā paverdzināšanu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē nekādus objektīvus apstākļus, kas liecinātu par to, ka /pers. A/ atbildētājs būtu nodarījis jebkādu morālu kaitējumu.

Arī tas, ka DzĪKS „Bāka NK" ir iesniedzis tiesā jaunas prasības, nekā neliecina par morāla kaitējuma nodarīšanu /pers. A/, jo DzĪKS „Bāka NK" izmanto likumā noteiktās tiesības.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad atbildētājs ir samaksājis ar lietas vešanu saistītos izdevumus - advokāta palīdzības samaksai EUR 200.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, prasītājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 10., 97., 193., 195.pantu, 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret DzĪKS „BĀKA-NK", reģistrācijas numurs 41203006435, par nepamatoti saņemto maksājumu piedziņu, morālā kaitējuma atlīdzību.

Piedzīt n o /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu DzĪKS „BĀKA-NK", reģistrācijas numurs 41203006435, par advokāta pakalpojumiem EUR 200 (divsimt *euro*), samaksu veicot DzĪKS „BĀKA-NK", reģistrācijas numurs 41203006435, kontā Nr.LV43HABA000140J039500 AS „Swedbank".

Noteikt prasītājai termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies spēkā.

Spriedumu 20 dienu laikā var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā.

Tiesnese S.Eglīte